

KERÉNYI BÁLINT

Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar

Történettudományi Doktori Iskola, Medievisztika-Régészet Program

malevil7@gmail.com

Honfoglalás előtti magyar történelem

A korai magyar történelem kutatásában általánosan elfogadott nézet, hogy a kelet-európai steppén a magyarság a kazárokon kívül az ogur és bolgár törzsekkel volt szoros kapcsolatban. A bolgárokról és az európai steppére a 463. év környékén érkező ogur törzsekről (onogur, saragur, kutrigur) szóló források összehasonlítása és elemzése alapján ki lehet mutatni, hogy habár törzsneveik szerint a bolgárok és ogurok részben egy nyelvet beszéltek, a bolgárok nem a 463-ban a Volga és Don folyókhoz érkező törzsek közé tartoztak, hanem már jóval korábban hun név alatt szerepeltek nyugaton, vagyis eredetüket tekintve hun törzsek voltak. Ezt a hunokról szóló kései források is alátámasztják, amelyek szerint a Nedao menti csata (455 k.) után a kárpát-medencei hunok nem "olvadtak fel" a környező germán népek között, és bizánci "zsoldba sem álltak", hanem visszatértek Fekete-tenger menti szállásterületeikre (lásd pl. az Attila fia Dengizik 469-es hadjárata Trákiába).

Köztudott, hogy a magyarok nem szabír eredetűek, ám Bíborbanszületett Konstatnin császár tudósítása alapján bizonyos, hogy a magyarság autentikus szabír hagyománnyal rendelkezett. A honfoglalást megelőzően a magyarsághoz egy jelentős népelem csatlakozott, a kabarok, akik a kazárok közül váltak ki. Minthogy a Kazár Kaganátus egyik meghatározó népeleme a szabír volt, egyes források pedig azonosítják is a két népet, megalapozottnak tűnik annak felvetése, hogy a magyar sabartoi asphaloi hagyomány őrzői a szabír eredetű kabarok voltak.